

„Nehéz, de a legszebb hivatás nekem”

Beszélgetés Lászlófy Pállal, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségének örökös tiszteletbeli elnökével

Lászlófy Pál és a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségének neve szorosan összefonódott az elmúlt több mint negyedszázad során. „Pali bácsi” két évtizedig volt a Szövetség elnöke, leköszönte után pedig örökös tiszteletbeli elnökként tevékenykedik. Ugyanolyan elkötelezettséggel dolgozik ma is, mint bármikor korábban. Az alábbi beszélgetésben rövid visszatekintésre hívtuk őt.

– Jelen volt a Szövetség alapításánál, tehát „gyermekként” is tekinthet arra. Milyen megfontolásból született, és milyen tervekkel indult útjára az RMPSZ? Milyen kihívásokkal nézett szembe az első időkben?

– 1991 tavaszán Marosvásárhelyen, a vártemplomban tartott nagy pedagógustalálkón fogalmazódott meg a magyar pedagógusok szövetsége megalakításának szükségessége. Ideiglenes szervezőbizottság alakult, amelynek vezetésével engem bíztak meg. 1991 októberében sikerült a bírósági bejegyzést megvalósítani. A szövetség alakuló küldöttgyűlését 1991. december 14-én tartottuk a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégiumban. Érdekvédelmi és szakmai szervezetként határoztuk meg magunkat. Az első időkben a magyar iskolahálózat kialakításáért és megtartásáért küzdöttünk – beadványok, tüntetések sorozata jelezte ezt a küzdelmet. Fokozatosan a szakmaiság lett a fő feladatunk az évközi, anyaországi továbbképzések, a Bolyai Nyári Akadémia szervezése és lebonyolítása révén.

– Milyen meghatározó események kísérték az első két évtizedet? Miként tudta/tudja teljesíteni a Szövetség a kitűzött célokat?

– Legnagyobb megvalósításunknak a Bolyai Nyári Akadémiát tartom, ami végülis intézményszerűvé vált. Számos országos program lebonyolítása tette hasznossá és elismertté szövetségünket. Három területi és egy országos módszertani központot hoztunk létre és

működtetünk azóta is. A *Moldvai Csángó Oktatási Program*, a *Szülőföldön Magyarul* program szintén igen fontos területe tevékenységünknek.

– *Hogyan látja a hazai oktatási rendszer „evolúcióját”, és abban a magyar oktatását?*

– A hazai oktatási rendszer kaotikus állapotban „vergődik”, miniszterek jönnek-mennek, nincs folytonosság, nincs igazi fejlődés. Természetszerűen ez alól a magyar nyelvű oktatás sem lehet kivétel, bár minden erőnkkel igyekszünk kivédeni a lehetetlent is.

– *Miként tekint a pedagógus-szerep változására?*

– Véleményem szerint a pedagógus alapvető szerepe nem változik, példaértékű élete ma még hangsúlyozottabbá válik az értékvesztő, globalizálódó világban. Módszerek, technikai eszközök változnak, ezeket kell tudnia megfelelően alkalmazni.

– *2011-ben átadta az elnöki széket, de azóta is aktívan részt vesz a Szövetség munkájában. Milyen feladatokat lát el most? Mit jelent önnek az RMPSZ?*

– A Szövetség számomra olyan, mintha édes gyermekem lenne, féltve és segítve veszek részt életében, míg tehetem, és amíg szükség van rám. Feladataim legfontosabbika az elnök, az elnökség munkájának segítése az igényeknek megfelelően. A *Mákvirág*-mozgalom, a moldvai csángó bentlakás és a moldvai magyar oktatás volt eddig a speciális területek színtere.

– *Munkásságát számos kitüntetéssel és díjjal jutalmazták. Mit jelentettek/jelentenek ezek az ön számára?*

– Kitüntetések, díjak számomra mindig a képviselt közösség, iskola, szövetség munkájának elismeréseként jelentkeztek. Így fogadtam el őket, és így is köszöntem meg azokat. Az igazi kitüntetés viszont a volt tanítványaim szeretete, ragaszkodása, amit nem pótol semmi, és ami pedagógusi pályám igazi elismerését jelenti.

– *Komoly tanári és intézményvezetői tapasztalatait és a jelenkor kihívásait is szem előtt tartva kérdezem: Milyen jó tanácsokkal látná el a ma Erdélyben pedagógusi hivatásra készülő magyar fiatalokat? És a már pályán levőket?*

– Pedagóguspályát az válasszon, aki hivatásként akarja életét élni, aki szereti a gyermekeket, és értük képes minden áldozatot meghozni. Nehéz, de a legszebb hivatás nekem a pedagógus életforma. A már pályán levők soha ne feledjék felelősségüket a rájuk bízott tanítványokért!

– *Milyen jó kívánságokat fogalmaz meg az RMPSZ felé?*

– Az RMPSZ legyen nyitott, rugalmas, gyermek- és pedagógusközpontú, a magyar nyelvű minőségi oktatás védőbástyája.

Ozsváth Judit

Lászlófy Pál

Névjegy

1960-ban diplomázik a Babeş–Bolyai Tudományegyetem Matematika–Fizika Karán. 1960 és 1975 között Szentkeresztbányán középiskolai tanár, aligazgató, majd igazgató. 1978-tól matematika–fizika szakfelügyelő a csíkszeredai tanfelügyelőségen.

1979 és 1984 között Hargita megye főtanfelügyelője, közben – 1975-től – tanít a Márton Áron Főgimnáziumban.

1994 és 2000 között a Márton Áron Főgimnázium megválasztott igazgatója. 2000-ben nyugdíjba vonul.

1991 és 2011 között a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségének elnöke, majd a Szövetség örökös tiszteletbeli elnöke.

1996-ban Pro Cultura Hungarica díjat kapott, 2001-ben a Magyar Köztársaság Kisebbségekért díjával jutalmazták, 2010-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjével, 2011-ben pedig a Magyar Köztársaság Elnökének Érdemérmével. Ugyanebben az évben Ezüstgyopár életműdíjat kapott, és a Nyugat-magyarországi Egyetem és az egri Eszterházy Károly Főiskola díszpolgára, a gödöllői Szent István Egyetem címzetes egyetemi docense lett. A Sapientia Alapítvány Kuratóriumának tagja. 2014-től a magyar kormány Külhoni Magyar Oktatási Tanácsának elnöke.

Burus-Siklódi Botond és Lászlófy Pál